

EDUSKUNNAN VASTAUS 172/2013 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysturvalain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysturvalain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi annetun hallituksen esityksen (HE 90/2013 vp) täydentämisestä

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi työttömyysturvalain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 90/2013 vp) ja esityksensä edellä mainitun esityksen täydentämisestä (HE 176/2013 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystoimi on antanut asioista yhteisen mietinnön (StVM 24/2013 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työttömyysturvalain (1290/2002) 5 luvun 5 §:n 2 momentti, 6 luvun 3 c ja 3 d §, 7 luvun 1 §:n 2 momentti sekä 8 §:n 3 ja 4 momentti sekä 11 luvun 2 §:n 5 momentin 2 kohta ja 4 §:n 1 momentin 6 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 5 luvun 5 §:n 2 momentti, 6 luvun 3 d § sekä 7 luvun 8 §:n 3 ja 4 momentti laissa 1188/2009, 6 luvun 3 c § laeissa 1188/2009 ja 918/2012, 7 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 918/2012 ja 11 luvun 4 §:n 1 momentin 6 kohta laissa 1001/2012,

muutetaan 1 luvun 5 §:n 1 momentin 14 kohta, 2 luvun 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 momentin 7 kohta, 2 a luvun 1 §:n 2 momentti, 3 luvun 1 §:n 2 momentti ja 7 §:n 2 momentti, 4 luvun 5 §, 5 luvun 2 §, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1—4 momentti, 6 §, 7 §:n 1 momentti, 8 ja 13 §, 6 luvun 1 §:n 1 ja 2 momentti, 2, 3, 3 a ja 3 e §, 4 §:n 1 momentti, väliaikaisesti 4 §:n 3 momentti, 5 §:n 1 momentti, 6, 8 ja 9 § ja 11 §:n 2 momentti, 7 luvun 3 §:n 3 momentti, 5, 10 ja 11 §, 11 luvun 2 §:n 5 momentin johdantokappale, 13 luvun 1 §:n 1 momentti ja 2 § sekä 14 luvun 1 a ja 2 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 5 §:n 1 momentin 14 kohta, 5 luvun 4 §:n 4 momentti, 7 luvun 3 §:n 3 momentti ja 13 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 918/2012, 2 luvun 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 momentin 7 kohta, 2 a luvun 1 §:n 2 momentti ja 3 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 1001/2012, 4 luvun 5 § osaksi laissa 288/2012, 5 luvun 2 §, 3 §:n 1 momentti, 6 § ja 7 §:n 1 momentti, 6 luvun 1 §:n

2 momentti, 3 ja 3 e §, 5 §:n 1 momentti ja 9 § laissa 1188/2009, 5 luvun 4 §:n 2 momentti laissa 1354/2007, 5 luvun 4 §:n 3 momentti, 6 luvun 11 §:n 2 momentti ja 14 luvun 1 a § laissa 1252/2006, 5 luvun 8 § osaksi laissa 1047/2004, 5 luvun 13 § osaksi laeissa 459/2005, 1188/2009 ja 288/2012, 6 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 1256/2011, 6 luvun 2 § laeissa 1188/2009 ja 1439/2011, 6 luvun 3 a § laeissa 1188/2009 ja 764/2011, 6 luvun 4 §:n 1 momentti laissa 1049/2009, 6 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 608/2004, 6 luvun 8 § ja 7 luvun 5 § laeissa 1188/2009 ja 918/2012, 7 luvun 10 § laeissa 1188/2009 ja 1001/2012, 7 luvun 11 § laissa 313/2010 sekä 14 luvun 2 § laeissa 608/2004 ja 1188/2009, sekä

lisätään 12 lukuun uusi 4 b § ja 14 luvun 1 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

14) *lomautukseen rinnastettavalla syyllä* työntöön ja palkanmaksun keskeytymistä kokonaan työsopimuslain 2 luvun 12 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu syytä tai työsopimuksen ehdon takia sekä työntöön ja palkanmaksun keskeytymistä kokonaan eduskunnan virkamiehistä annetun lain (1197/2003) 43 §:ssä, kirkkolain (1054/1993) 6 luvun 63 §:ssä, kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain (304/2003) 47 §:ssä, puolustusvoimista annetun lain (551/2007) 48 §:ssä, Suomen Pankin virkamiehistä annetun lain (1166/1998) 31 §:ssä, tasavallan presidentin kansliasta annetun lain (100/2012) 42 §:ssä tai valtion virkamieslain (750/1994) 40 §:ssä tarkoitettu syytä; ei kuitenkaan, jos keskeytymisen syynä on virkasuhteessa olevan kieltäytyminen hänen terveydentilaansa koskevista tarkastuksista tai tutkimuksista taikka terveydentilaansa koskevien tietojen antamisesta;

2 luku

Etuuden saamisen yleiset työvoimapolitiittiset edellytykset

5 §

Yritystoiminta ja oma työ

Henkilön katsotaan työllistyvän yrittäjänä tai sitä vastaavalla tavalla omassa työssään päätoimisesti, jos toiminnan vaatima työmäärä on niin suuri, että se on esteenä koko-aikatyön vastaanottamiselle. Ellei muuhun arvioon ole aihetta, työllistyminen katsotaan sivutoimiseksi ainakin silloin, kun henkilö on ollut vähintään kuusi kuukautta kyseiseen yritystoimintaan tai omaan työhön liittymättömässä koko-aikatyössä.

7 §

Yrittäjän perheenjäsenen työskentelyn päättyminen

Ellei muuhun arvioon ole aihetta, yrittäjän perheenjäsenen työskentelyn yrityksessä katsotaan päättyneen, jos:

7) henkilön työ on loppunut yritystoiminnan edellytysten pysyväisluonteisen heikentymisen johdosta ja yritystoiminnasta siinä työskentelevää henkilöä kohti syntyvä tulo on vähemmän kuin 1 000 euroa kuukaudessa eikä yrityksessä työskentele muita kuin yrittäjän perheenjäseniä.

2 a luku

Työvoimapolitiittisesti moitittava menettely

1 §

Työstä eroaminen ja erottaminen

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös, kun henkilön työnteko ja palkanmaksu ovat keskeytyneet kokonaan eduskunnan virkamiehistä annetun lain 43 §:ssä, kirkkolain 6 luvun 63 §:ssä, kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 47 §:ssä, puolustusvoimista annetun lain 48 §:ssä, Suomen Pankin virkamiehistä annetun lain 31 §:ssä, tasavallan presidentin kansliasta annetun lain 42 §:ssä tai valtion virkamieslain 40 §:ssä tarkoitetusta syystä.

3 luku

Etuuden saamisen yleiset rajoitukset

1 §

Ikä

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, työttömyysetuutta myönnetään henkilölle sen kalenterikuukauden jälkeen, jona hän täyttää 65 vuotta, jos hänen työntekonsa on estynyt 1 luvun 5 §:n 1 momentin 14 kohdassa, 4 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tai 1 a §:ssä mainituista syistä taikka jos hänet on kokoaikaisesti lomautettu. Työttömyysetuus myönnetään enintään sen kalenterikuukauden loppuun, jona henkilö täyttää 68 vuotta.

7 §

Yritysomaisuuden myyntivoiton vaikutus

Yritysomaisuuden myyntivoitto jaksetaan enintään 24 kuukauden ajalle. Myyntivoittoa ei kuitenkaan jakseta, jos yritystoiminta on kes-

tänyt enintään 18 kuukautta tai jos yrityksen viimeisen tilikauden taseen loppusumma vähennettynä yritystoiminnan veloilla on enintään 20 000 euroa. Taseen puuttuessa käytetään omaisuusluetteloa.

4 luku

Soviteltu ja vähennetty työttömyysetuus

5 §

Etuuden määrä

Soviteltu työttömyysetuus lasketaan siten, että etuus ja 50 prosenttia saadun tulon siitä osasta, joka ylittää suojaosan, voivat sovittelujakson aikana yhteensä nousta määrään, joka etuutena muutoin olisi voitu maksaa.

Suojaosan määrä on:

- 1) 300 euroa kuukauden sovittelujakson aikana;
- 2) 300 euroa käytettäessä 4 §:n 2 momentin mukaista laskennallista tuloa;
- 3) 279 euroa neljän peräkkäisen kalenteriviiikon sovittelujakson aikana.

Sovittelun ansiopäivärahan määrä lasketaan siten, että se mahdollisine lapsikorotuksineen ja tulo sovittelujakson aikana yhteensä ovat enintään ansiopäivärahan perusteena olevan palkan suuruinen, kuitenkin vähintään niin paljon kuin henkilöllä olisi oikeus saada peruspäivärahana.

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

2 §

Palkansaajan oikeus työttömyyspäivärahaan

Ansiopäivärahaan on oikeus palkansaajakassan jäsenellä (*vakuutettu*), joka on ollut vakuutettuna vähintään 26 edellistä viikkoa ja joka vakuutettuna ollessaan on täyttänyt työssäoloehdon.

Peruspäivärahaan on oikeus työnhakijalla, joka täyttää työssäoloehdon.

3 §

Palkansaajan työssäoloehto

Palkansaajan työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 28 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut vähintään 26 kalenteriviikkoa 4 §:ssä tarkoitetussa työssä.

— — — — —

4 §

Palkansaajan työssäoloehdoton luettava työ

Palkansaajan työssäoloehdoton luetaan kalenteriviikot, joina henkilö on ollut vakuutuslakisessa työaika- ja palkkaa koskevat edellytykset täyttävässä työssä. Työssäoloehdoton luetaan myös sellaiset täydet kalenteriviikot, joina henkilö on ollut 60 vuotta täytettyään työ- ja elinkeinotoimiston julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 2 momentin perusteella järjestämässä työllistymistä edistävässä palvelussa. Kukin kalenteriviikko luetaan työssäoloehdoton vain kerran.

Työaika- ja palkkaa koskevat edellytykset täyttyvät, kun henkilön työaika yhdessä tai useammassa työssä on yhteensä vähintään 18 tuntia tai kun jakso-työssä työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana keskimäärin yhteensä vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa. Työaikaan ei lueta sitä työaika- ja palkkaa, joka on säästetty työaikapankkiin.

Palkkaa koskevat edellytykset täyttyvät, kun palkka on työsopimuksen mukainen. Jos alalla ei ole työsopimusta, kokoaikatyön palkan on oltava vähintään 1 134 euroa kuukaudessa.

Työssäoloehdoton ei lueta työtä, jota henkilö on tehnyt osasairauspäivärahaa saadessaan. Työssäoloehdoton ei myöskään lueta aikaa, jolta henkilölle on maksettu työ- tai virkaehtosopimuksen perusteella alennettua sairausajan palkkaa.

— — — — —

6 §

Yrittäjän oikeus työttömyyspäivärahaan

Ansiopäivärahaan on oikeus yrittäjäkassan jäsenellä, joka on ollut vakuutettuna vähintään 15 edellistä kuukautta ja joka vakuutettuna ollessaan on täyttänyt yrittäjän työssäoloehdon.

Peruspäivärahaan on oikeus yrittäjällä, joka on täyttänyt yrittäjän työssäoloehdon.

7 §

Yrittäjän työssäoloehto

Yrittäjän työssäoloehto täyttyy, kun henkilö lähinnä edellisten 48 kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) on työskennellyt vähintään 15 kuukautta yrittäjänä. Työssäoloehdoton luetaan sellaiset kuukaudet, joina henkilön yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukainen työtulo taikka työntekijän eläkelain mukainen työansio on ollut yhteensä vähintään 1 000 euroa kuukaudessa. Työssäoloehdoton luetaan vähintään neljä kuukautta kestäneet työskentelyjaksot, ja kukin yrittäjänä työskennellyt jakso luetaan yrittäjän työssäoloehdoton vain kerran. Työssäoloehdoton ei lueta työtä, jota henkilö on tehnyt osasairauspäivärahaa saadessaan.

— — — — —

8 §

Yrittäjälle hyväksi luettavat vakuutuskaudet

Jos yrittäjäkassan jäsen kassasta erottuaan kuukauden kuluessa liittyy toiseen yrittäjäkassaan, jäsenen hyväksi luetaan hänen työssäoloaikansa ja vakuutettunaoloaikansa edellisessä yrittäjäkassassa.

Peruspäivärahassa yrittäjän työssäoloehdoton luetaan lähinnä 28 edellisen kuukauden aikana tehty palkansaajan työssäoloehdoton luettava työ.

13 §

Ostavastuu-aika

Työttömyyspäivärahaa maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhaki-

jana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä viittä täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana. Omavastuu-aika asetetaan kerran 6 luvun 7 §:ssä säädettyä työttömyyspäivärahan enimmäisaikaa kohti.

Omavastuu-aikaa ei kuitenkaan aseteta, jos päivärahakauden enimmäisaika alkaisi vuoden kuluessa edellisen enimmäisajan alkamisesta ja jos omavastuu-aika on asetettu edellisen päivärahakauden enimmäisajan alkaessa.

Omavastuupäiviksi ei lueta niitä päiviä, joina henkilö ei täytä ansio- tai peruspäivärahan saamiselle 2 luvussa säädettyjä edellytyksiä tai joilta henkilöllä ei ole oikeutta työttömyyspäivärahaan 2 a tai 3 luvussa tarkoitettujen rajoitusten vuoksi taikka oikeutta soviteltuun työttömyyspäivärahaan 4 luvun 3 §:ssä säädettyjen työaika-rajojen ylittymisen vuoksi. Omavastuu-aikaan luetaan kuitenkin 3 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitettu sairausvakuutuksen päivärahan ja kuntoutusrahan omavastuu-aika. Omavastuupäiviksi luetaan myös ne päivät, joilta henkilölle on maksettu työttömyysetuutta 10 luvun perusteella.

Henkilöllä on 1—3 momentista huolimatta oikeus työttömyyspäivärahaan, jos työnteon estymisen syynä on sellainen työtaistelutoimintapide, jolla ei ole riippuvuussuhdetta hänen työehtoihinsa tai työoloihinsa ja jos hän muutoin täyttää työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset.

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

1 §

Työttömyyspäivärahan määrä

Peruspäiväraha on 31,36 euroa päivältä.

Peruspäivärahan korotusosa on 4,59 euroa päivältä.

2 §

Ansiopäivärahan ansio-osa ja korotettu ansio-osa

Ansio-osa on 45 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka kuukaudessa on suurempi kuin 105-kertainen perusosa, ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 20 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on enintään 90 prosenttia ansiopäivärahan perusteena olevasta päiväpalkasta, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella korotetun perusosan suuruinen.

Korotettu ansio-osa on 65 prosenttia päiväpalkan ja perusosan erotuksesta. Kun palkka kuukaudessa on suurempi kuin 105-kertainen perusosa, ansio-osa on tämän rajan ylittävältä päiväpalkan osalta 37,5 prosenttia. Ansiopäiväraha lapsikorotuksineen on tällöin enintään yhtä suuri kuin ansiopäivärahan perusteena oleva päiväpalkka, kuitenkin vähintään mahdollisella lapsikorotuksella ja korotusosalla korotetun perusosan suuruinen.

Muunnettaessa kuukautta kohti laskettua palkkaa päiväpalkaksi tai päinvastoin katsotaan kuukauteen sisältyvän 21,5 työpäivää.

3 §

Ansiopäivärahan ansio-osan maksuajan lyhentäminen

Ansiopäivärahan saajalle, joka ei ole ollut työssä yhteensä vähintään kolmea vuotta ennen työttömyyspäivärahaoikeuden alkamista, ansiopäiväraha maksetaan päivärahakauden enimmäisajan 100 viimeiseltä päivältä sen suuruusena kuin se maksettaisiin peruspäivärahana.

Jos ansiopäivärahan saajalle on 250 ensimmäisen työttömyyspäivärahapäivän aikana asetettu korvaukseton määräaika tai työssäolo-velvoite hänen menetettyään 2 a luvun 12 §:ssä tarkoitettulla tavalla moitittavasti, ansiopäiväraha maksetaan päivärahakauden enimmäisajan 100 viimeiseltä päivältä sen suuruusena kuin se maksettaisiin peruspäivärahana. Jos ansiopäivärahan saajalla ei ole 1 momentissa tarkoitettua

työssäoloa, ansiopäiväraha maksetaan enimmäisajan 200 viimeiseltä päivältä sen suuruisena kuin se maksettaisiin peruspäivärahana.

Edellytyksenä 2 momentin soveltamiselle on, että ansiopäivärahan saajalle ei ole maksettu 250 ensimmäisen työttömyyspäivärahapäivän aikana työllistymistä edistävän palvelun ajalta korotusosaa eikä korotettua ansio-osaa yhteensä vähintään 40 päivältä.

3 a §

Korotusosan ja korotetun ansio-osan maksaminen pitkän työuran päätyttyä

Korotusosaa ja korotettua ansio-osaa maksetaan yhteensä enintään 90 päivältä työnhakijalle, joka on jäänyt työttömäksi sen vuoksi, että:

1) hänen työsopimuksensa on irtisanottu eikä irtisanominen ole 2 a luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla hänen syytään;

2) hän on irtisanonut työsopimuksensa työsopimuslain 5 luvun 7 §:n mukaisesti lomautuksen kestätyä yhdenjaksoisesti vähintään 200 päivää.

Korotusosaa ja korotettua ansio-osaa maksetaan myös työnhakijalle, joka on jäänyt työttömäksi määräaikaisesta työsuhteesta, jonka hän on aloittanut hänet irtisanoneen työnantajan palveluksessa välittömästi 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun työsuhteen päätyttyä.

Korotusosan maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että:

1) työttömäksi jäänyt ilmoittautuu työttömäksi työnhakijaksi 60 päivän kuluessa työsuhteen päättymisestä; ja

2) työttömäksi jääneellä on 1 momentissa tarkoitetun työsuhteen päättyessä 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään 20 vuotta.

Korotetun ansio-osan maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että:

1) työttömäksi jäänyt ilmoittautuu työttömäksi työnhakijaksi 60 päivän kuluessa työsuhteen päättymisestä; ja

2) työttömäksi jääneellä on 1 momentissa tarkoitetun työsuhteen päättyessä 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään 20 vuotta ja pal-

kansaajakassan jäsenyysaikaa yhteensä vähintään viisi vuotta.

Edellä 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan ei lasketa sellaista aikaa, jonka perusteella työnhakijalle on aiemmin myönnetty korotusosaa tai korotettua ansio-osaa. Jos hakija on työsuhteen päättyessä estynyt olemasta työmarkkinoilla 5 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua hyväksyttävästä syystä, lasketaan tämän pykälän 3 ja 4 momentissa tarkoitettu 60 päivän aika tämän esteen päättymisestä.

3 e §

Korotusosien ja korotettujen ansio-osien maksamisjärjestys

Jos työnhakijalla on oikeus saada korotusosaa tai korotettua ansio-osaa 3 a ja 3 b §:n perusteella, maksetaan hänelle ensisijaisesti 3 b §:n mukaista korotusosaa tai korotettua ansio-osaa.

4 §

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka lasketaan henkilön vakiintuneen palkan pohjalta työttömyyttä edeltäneeltä ajanjaksolta, jona henkilö on täyttänyt palkansaajan työssäoloehdon. Jos työ ja siitä saatava palkkatulo on ollut kausiluonteista, ansioon suhteutettu päiväraha lasketaan vuositulosta. Päivärahan perusteena olevaa palkkaa laskettaessa palkasta tai vuositulon työtulo-osuudesta vähennetään 60 prosenttia sairausvakuutuslain 18 luvun 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairausvakuutuksen päivärahamaksun, työntekijän eläkelain 153 §:n 1 momentissa tarkoitetun alle 53-vuotiaan työntekijän työeläkevakuutusmaksun ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärästä.

— — — — —
Työkyvyttömyyseläkettä osaeläkkeenä tai osa-aikaeläkettä saavan tai saaneen henkilön an-

siopäivärahan perusteena oleva palkka määräytyy eläkkeen alkamishetkellä vallinneen tilanteen mukaisesti. Jos henkilön 5 luvun 3 §:n mukainen työssäoloehto täyttyy kokonaisuudessaan eläkkeen päättymisen jälkeisenä aikana, ansiopäivärahan perusteena oleva palkka lasketaan 1 momentin mukaisesti. Mitä edellä säädetään, koskee henkilöä, joka on ollut vuorotteluvapaakoikeilusta annetun lain (1663/1995) tai vuorotteluvapaalain (1305/2002) mukaisella vuorotteluvapaalla tai saanut julkisesta työvoimapaikasta annetussa laissa tarkoitettua osaaikaisää tai ollut osittaisella hoitovapaalla taikka jonka palkkaa on alennettu määräajaksi ja palkan alentaminen perustuu työsopimuslain 7 luvun 3 §:n mukaisiin irtisanomisperusteisiin tai työpaikalla tuotannollisista ja taloudellisista syistä tehtyyn henkilöstöä koskevan kirjalliseen sopimukseen.

5 §

Yrittäjän ansiopäivärahan perusteena oleva työtulo

Yrittäjän ansiopäiväraha määrätään sen työtulon perusteella, jonka mukaan yrittäjä on vakuuttanut itsensä yrittäjäkassassa yhteensä enintään 15 kuukauden ajan ennen työttömyyttä. Ansiopäivärahan perusteena olevaa työtuloa ei kuitenkaan saa määrätä suuremmaksi kuin henkilön yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain mukaan vahvistettu työtulo sekä työntekijän eläkelain mukainen työansio keskimäärin mainittuna aikana ovat yhteensä olleet. Jos työtuloa on edellä mainittuna aikana muutettu, päivärahan suuruuden perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen työtulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla. Tällöin työtulon 20 prosenttia suurempaa korotusta ei oteta huomioon.

6 §

Lapsikorotus

Työttömyyspäivärahan saajalle, jolla on huollettavanaan 18 vuotta nuorempi lapsi, maksetaan päiväraha korotettuna lapsikorotuksella, jonka suuruus yhdestä lapsesta on 5,06 euroa, kahdesta lapsesta yhteensä 7,43 euroa ja kolmesta tai useammasta lapsesta yhteensä 9,58 euroa.

8 §

Päivärahakauden alkaminen alusta ja palkan uudelleenlaskeminen

Kun palkansaaja on työttömyyspäivärahaa oikeuden alkamisen jälkeen täyttänyt palkansaajan työssäoloehdon, 7 §:ssä tarkoitetun päivärahakauden enimmäisajan laskeminen aloitetaan alusta ja ansiopäivärahan perusteena oleva palkka lasketaan uudelleen. Samoin menettelyä, jos yrittäjä on täyttänyt yrittäjän työssäoloehdon.

Päivärahan perusteena olevaa palkkaa ei kuitenkaan lasketa uudelleen, jos uudelleen lasketun palkan mukainen päivärahakauden enimmäisaika alkaisi vuoden kuluessa edellisen enimmäisajan alkamisesta ja jos henkilön päivärahan perusteena oleva palkka on laskettu edellisen päivärahakauden enimmäisajan alkaessa.

Jos palkansaaja on täyttänyt työssäoloehdon ennen enimmäisajan täyttymistä, uusi ansiopäiväraha on vähintään 80 prosenttia palkansaajalle aikaisemmin maksetusta ansiopäivarahasta. Vertailu tehdään täysimääräiseen 2 §:n 1 momentin mukaisesti määräytyvään päivärahaan. Vertailtaviin päivärahoihin ei lueta lapsikorotuksia.

Jos työnhakijan työssäoloehto on täyttynyt työssä, johon hänet on työllistetty julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 3 momentin mukaisen velvoitteen perusteella, työttömyyspäivärahan perusteena olevaa palkkaa ei lasketa uudelleen, ellei uusien tulotietojen perusteella laskettu palkka ole aiemmin määrättyä palkkaa suurempi. Jos työnhakijan työssäoloehtoon on luettu aikaa, jona hän on ol-

lut työllistymistä edistävässä palvelussa, työttömyyspäivärahan perusteena olevaa palkkaa ei lasketa uudelleen.

9 §

Lisäpäiväoikeus

Palkansaajan peruspäivärahaa ja ansiopäivärahaa maksetaan 7 §:ssä säädetyn enimmäisajan estämättä sen kalenterikuukauden loppuun saakka, jona työnhakija täyttää 65 vuotta, jos hän on syntynyt:

1) vuosina 1950—1954 ja jos hän on täyttänyt 59 vuotta ennen enimmäisajan päättymistä;

2) vuonna 1955 tai 1956 ja jos hän on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan päättymistä;

3) vuonna 1957 tai sen jälkeen ja jos hän on täyttänyt 61 vuotta ennen enimmäisajan päättymistä.

Edellytyksenä 1 momentin soveltamiselle on, että työnhakijalla on enimmäisajan täyttyessä 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään viisi vuotta viimeisen 20 vuoden aikana.

Palkansaajan peruspäivärahaa ja ansiopäivärahaa maksetaan 7 §:ssä säädetyn enimmäisajan estämättä työnhakijalle työllistymistä edistävän palvelun ajalta, jos työllistymistä edistävä palvelu on järjestetty julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentin mukaisen velvoitteen perusteella.

11 §

Työssäoloajan laskeminen

— — — — —
Työssäolokuukausien lukumäärä saadaan jakamalla kunkin kalenterivuoden ansiot luvulla 510. Kalenterivuosisikohtainen osamäärä pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, joka voi olla enintään 12. Eri vuosien osamäärät lasketaan yhteen.
— — — — —

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

3 §

Oikeus työmarkkinatukeen matka-avustuksena

— — — — —
Poiketen 2 momentissa säädetystä työ- ja elinkeinotoimisto voi myöntää matka-avustuksen, jos palkkatukea rahoitetaan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 12 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisesti työmarkkinatukimäärärahoista.

5 §

Oikeus työmarkkinatuen korotusosaan työllistymistä edistävien palvelujen ajalta

Korotusosaa maksetaan työllistymissuunnitelmassa tai työllistymissuunnitelmaa korvaavassa suunnitelmassa sovittujen työllistymistä edistävien palvelujen ajalta. Korotusosaa maksetaan myös työllistymissuunnitelmassa tai työllistymissuunnitelmaa korvaavassa suunnitelmassa sovittujen työllistymistä edistävien palvelujen väliseltä ajalta, jos näiden palvelujen välinen aika on enintään seitsemän kalenteripäivää.

Korotusosaa maksetaan enintään 200 päivältä. Korotusosan maksaminen aloitetaan alusta, kun henkilö on tullut työssäoloehdon ja työttömyyspäivärahan enimmäisajan täyttymisen jälkeen uudelleen oikeutetuksi työmarkkinatukeen.

10 §

Ostavastuu aika

Työmarkkinatukea maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä viittä täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana.

Omavastuupäiviksi ei lueta niitä päiviä:

1) joina henkilö ei täytä työttömyysetuuden saamiselle 2 luvussa säädettyjä edellytyksiä;

2) joilta henkilöllä ei ole oikeutta työttömyysetuuteen 2 a tai 3 luvussa tarkoitettujen rajoitusten vuoksi;

3) joilta henkilöllä ei ole oikeutta soviteltuun työttömyysetuuteen 4 luvun 3 §:ssä säädettyjen työaika-rajojen ylittymisen vuoksi;

4) joilta henkilöllä ei ole oikeutta työmarkkinatukeen 2 luvun 12 pykälän mukaisen odotusajan vuoksi.

Omavastuuaikaan luetaan kuitenkin 3 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitettu sairausvakuutuksen päivärahan ja kuntoutusrahan omavastuuaika. Omavastuupäiviksi luetaan myös ne päivät, joilta henkilölle on maksettu 10 luvun perusteella työmarkkinatukea.

Omavastuuaikaa ei kuitenkaan edellytetä, jos henkilö muutoin täyttää työmarkkinatuen saamisen edellytykset ja:

1) hänen oikeutensa työmarkkinatukeen alkaa välittömästi 6 luvun 7 tai 9 §:ssä tarkoitettun työttömyyspäivärahan enimmäisajan täytyttyä; tai

2) hänen työntekonsa estyy sellaisen työtaistelutoimenpiteen takia, jolla ei ole riippuvuussuhdetta hänen työehtoihinsa tai työoloihinsa.

11 §

Omavastuuaajan voimassaolo

Omavastuuaika on voimassa siihen asti, kun henkilö täyttää 5 luvun 3 tai 7 §:ssä tarkoitettun työssäoloehdon.

11 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

2 §

Velvollisuus tietojen antamiseen

— — — — —
Työmarkkinatuen saajan on lisäksi ilmoitettava työttömyysetuuden maksajalle seuraavat it-

seään ja perhettään koskevat tiedot ja niissä tapahtuneet muutokset:

— — — — —

12 luku

Muutoksenhaku

4 b §

Asian uudelleen ratkaiseminen työllistymistä edistävästä palvelusta poissaolon vuoksi

Jos työttömyysetuuden saajalle on myönnetty työllistymistä edistävän palvelun ajalle työttömyysetuutta ja 10 luvun 6 §:ssä mainittua kulkorvausta, koska hakija on antanut osallistumisestaan työllistymistä edistävään palveluun ilmeisen virheellisen tiedon, työttömyyskassa tai Kansaneläkelaitos voi ilman päätöksen poistamista tai asianosaisen suostumusta ratkaista asian uudelleen.

13 luku

Tietojen saamista ja luovuttamista koskevat säännökset

1 §

Oikeus tietojen saamiseen

Kansaneläkelaitoksella, työ- ja elinkeinotoimistolla, työttömyyskassalla, työttömyysturvasiamiehellä sekä tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä maksutta käsiteltävänä olevan asian ratkaisemista tai muuten tämän lain tai Suomea sitovassa sosiaaliturvasopimuksessa tai sosiaaliturvaa koskevassa muussa kansainvälisessä säädöksessä säädettyjen tehtävien toimeenpanemista varten välttämättömät tiedot:

1) valtion ja kunnan viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä;

2) Eläketurvakeskukselta, eläke- ja vakuutuslaitokselta sekä eläkesäätiöltä;

3) työnantajalta, toimeksiantajalta tai muulta työn teettäjältä, työttömyyskassalta, työpaikkakassalta sekä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetussa laissa tarkoitettulta koulutuspalvelujen tuottajalta ja muulta oppilaitokselta.

2 §

Tiedot rahalaitoksilta

Kansaneläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä pyynnöstä makсутta käsiteltävänä olevan työmarkkinatukea koskevan asian ratkaisemista varten välttämättömät työmarkkinatuen hakijaa tai saajaa koskevat tiedot rahalaitoksilta, ellei riittäviä tietoja ja selvityksiä muutoin saada ja on perusteltua syytä epäillä etuuden hakijan tai saajan antamien tietojen riittävyyttä tai luotettavuutta eikä hän ole antanut suostumustaan tietojen saamiseen. Pyyntö tietojen saamiseksi tulee esittää kirjallisena, ja ennen pyynnön esittämistä on hakijalle tai saajalle annettava siitä tieto.

14 luku

Erinäisiä säännöksiä

1 §

Etuuksien korotus

Edellä 1 momentissa tarkoitettut määrät vastaavat sitä kansaneläkeindeksin pistelukua, jonka mukaan vuoden 2012 tammikuussa maksettavina olleiden kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

1 a §

Palkkakertoimella tehtävät tarkistukset

Edellä 2 luvun 7 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 5 luvun 4 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 1 momentissa sekä 6 luvun 11 §:n 2 momentissa

mainittuja määriä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta lukien työntekijän eläkelain 96 §:n 1 momentissa tarkoitettulla palkkakertoimella (*palkkakerroin*).

Edellä 1 momentissa tarkoitettut määrät ovat vuoden 2013 tasossa.

2 §

Päivärahan perusteena olevan palkan ja työtulon tarkistaminen

Jos palkansaajan 28 tai yrittäjän 48 kuukauden työssäoloehdon tarkastelujaksoa pidennettään hyväksyttävän syyn johdosta, tarkistetaan palkkakertoimella sitä palkkaa tai työtuloa, joka tarkastelujakson pidentämisen vuoksi otetaan mukaan laskettaessa ansiopäivärahan perusteena olevaa palkkaa tai työtuloa. Palkka tai työtulo tarkistetaan ansiopäivärahan alkamisvuoden tasoon.

Jos palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka määräytyy 6 luvun 4 §:n 3 momentin tai yrittäjän työtulo 6 luvun 5 §:n 3 momentin perusteella, palkka tai työtulo tarkistetaan palkkakertoimella ansiopäivärahan alkamisvuoden tasoon. Edellytyksenä palkan tai työtulon tarkistamiselle on, että osatyökyvyttömyyseläke tai osa-aikaeläke on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolme vuotta ja että eläke tai sen rinnalla tehty osa-aikatyö on päättynyt.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014. Sen 2 luvun 7 §:n 1 momentin 7 kohta, 5 luvun 6 § ja 7 §:n 1 momentti sekä 6 luvun 5 §:n 1 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2015. Lain 6 luvun 4 §:n 3 momentti on voimassa vuoden 2015 loppuun.

Henkilöön, jonka yritystoiminta on päättynyt ja työttömyys alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 3 luvun 7 §:n 2 momenttia sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Etuuteen, jota maksetaan ajalta ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 4 luvun 5 §:ää, 6 luvun 2 §:ää sekä 7 luvun 1, 5 ja 8 §:ää sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

Jos työnhakijalle on ennen tämän lain voimaantuloa alettu maksaa työmarkkinatukea ilman tarveharkintaa 7 luvun 8 §:n 3 tai 4 momentin perusteella, sovelletaan häneen 7 luvun 8 §:ää 31 päivään joulukuuta 2014 sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Lain 5 luvun 2 §:ää ja 3 §:n 1 momenttia sovelletaan työnhakijaan sen jälkeen, kun hän on ollut työssäoloehdon täyttävässä työssä 29 päivän joulukuuta 2013 jälkeen vähintään yhden kalenteriviikon.

Lain 5 luvun 4 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan 30 päivänä joulukuuta 2013 ja sen jälkeen tehtyyn työhön.

Lain 5 luvun 13 §:n 1 momenttia sovelletaan, jos omavastuu-aika alkaa tämän lain tultua voimaan.

Lain 6 luvun 3 §:ää sovelletaan työnhakijaan, jonka päivärahakauden enimmäisaika alkaa tämän lain tultua voimaan.

Lain 6 luvun 4 §:n 3 momenttia sovelletaan laskettaessa ansiopäivärahan perusteena olevaa palkkaa vuosina 2014 ja 2015 ansaittujen palkkojen perusteella.

Jos työnhakijan työttömyyspäivärahan enimmäisaika on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan häneen 6 luvun 3 §:n 1 momenttia 31 päivään maaliskuuta 2014 sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Työnhakijaan, jonka työsuhde on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 6 luvun 3 a §:n 1 momenttia sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Jos työnhakijan oikeus muutosturvalisään tai muutosturvan ansio-osaan on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, hänelle maksetaan korotusosaa tai korotettua ansio-osaa lain voimaantulon jälkeiseltä siltä ajalta, jona hän on työllistymistä edistävässä palvelussa. Työttömyyspäivärahapäivät, joilta on maksettu muutosturvalisää tai muutosturvan ansio-osaa, lasketaan mukaan korotusosan ja korotetun ansio-osan 200 päivän enimmäisaikaan.

Tämän lain voimaan tullessa työttömyysturvan muutoksenhakulautakunnassa vireillä oleviin lainvoimaisen päätöksen poistamista koskeviin asioihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 2 luvun 10 § sekä
muutetaan 1 luvun 3 §:n 1 momentin 7 kohta, 6 luvun 3 §:n 1 momentin johdantokappale, 11 luvun 1 § ja 2 §:n 2 momentti sekä 12 luvun 3 §:n 3 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *muutosturvalla* työ- ja elinkeinotoimiston, työnantajan ja työntekijöiden yhteistyönä toteutettavaa toimintamallia, jonka avulla pyritään edistämään irtisanotun, lomautetun tai määräaikaisessa työsuhteessa olevan työttömäksi jäävän työntekijän mahdollisimman nopeaa uudeleen työllistymistä ja joka muodostuu työllistymissuunnitelmassa sovituista tämän lain mukai-

sista palveluista ja mahdollisista muista ammatillisista valmiuksista kehittävästä palveluista;

6 luku

Työttömyysetuudella tuettu työnhakijan omaehtoinen opiskelu

3 §

Opintoja koskevat edellytykset

Mitä tässä luvussa säädetään, sovelletaan opintoihin, joita pidetään työttömyysturvalain 2 luvun 10 §:n 2 momentin mukaan päätoimisine ja:

11 luku

Työllistämis- ja aluevelvoitteet sekä kunnalle myönnettävä lisätuki

1 §

Kuntoutus-, koulutus- tai työntekomahdollisuuden järjestäminen

Työttömälle työnhakijalle turvataan mahdollisuus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai työvoimakoulutukseen, jos hänen oikeutensa työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan johdosta hänen täytettyään 57 vuotta, mutta ennen kuin hän täyttää 60 vuotta.

Työ- ja elinkeinotoimiston tulee järjestää 60 vuotta täyttäneelle työttömälle työnhakijalle mahdollisuus työttömyysturvalaissa tarkoitettuun työllistymistä edistävään palveluun tai palkkatuettuun työhön muun kuin kunnan palveluksessa ennen kuin hänen oikeutensa työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan takia. Työllistymistä edistävä palvelu tai palkkatuettu työ on järjestettävä kestoalta vähintään sellai-

sena, että työnhakija täyttää työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu työtön työnhakija ei työllisty avoimille työmarkkinoille eikä hänelle voida järjestää soveltuvaa työttömyysturvalaissa tarkoitettua työllistymistä edistävää palvelua, kuntoutusta tai palkkatuetta työtä muun kuin kunnan palveluksessa 1 tai 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, hänen kotikuntansa on työ- ja elinkeinotoimiston osoituksesta järjestettävä hänelle työntekomahdollisuus kuuden kuukauden ajaksi (*työllistämismahdollisuus*). Kunnan on järjestettävä työntekomahdollisuus siten, että työllistettävä voi aloittaa työn työttömyyspäivärahan enimmäisajan täytyessä. Kunnan oikeudesta saada palkkatukea niistä työntekijöistä, jotka se on työllistämismahdollisuuden nojalla työllistänyt, säädetään 7 luvun 13 §:ssä.

Työllistämismahdollisuuden perusteella järjestettävän työn tulee olla alan säännöllisen työajan mukaista koko-aikatyötä. Työkyvyttömyyseläkettä osaeläkkeenä saavalle järjestetään hänen työkykyään vastaavaa työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon täyttävää osa-aikatyötä.

Työllistämismahdollisuuden toimeenpanosta ja siihen liittyvistä ilmoituksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Työllistämismahdollisuuden rajoitukset ja lakkaaminen

Työttömyysturvalaissa säädetyn työssäoloehdon tarkastelujakson kuluessa tehty työssäolohtoon luettava työ ja osallistuminen työssäolohtoon luettavaan työllistymistä edistävään palveluun vähentävät kuuden kuukauden työllistämismahdollisuutta vastaavasti.

12 luku

Julkisen työvoima- ja yrityspalvelun toimeenpano ja siihen liittyvä yhteistyö

3 §

Työ- ja elinkeinotoimiston tehtävät muutosturvan toteuttamiseksi

Muutosturvan toteuttamiseksi työ- ja elinkeinotoimiston tehtävänä on:

3) varata riittävät resurssit ja varautua tarpeellisiin toimenpiteisiin saatuaan työnantajalta työsopimuslain 9 luvun 3 a §:ssä, merityösopimuslain 10 luvun 4 §:ssä tai kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain (304/2003) 37 a §:ssä tarkoitetun ilmoituksen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014. Sen 11 luvun 1 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2017.

Laki

työsopimuslain 9 luvun 3 a ja 3 b §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työsopimuslain (55/2001) 9 luvun 3 a ja 3 b §, sellaisina kuin ne ovat, 9 luvun 3 a § laissa 456/2005 ja 3 b § laissa 920/2012, seuraavasti:

9 luku

Työsopimuksen päättämismenettely

3 a §

Työnantajan ilmoitus työ- ja elinkeinotoimistolle

Työnantajan on ilmoitettava työntekijöiden irtisanomisesta viipymättä työ- ja elinkeinotoimistolle, jos 7 luvun 3, 4, 7 tai 8 §:ssä tarkoitetuilla taloudellisilla tai tuotannollisilla perusteilla irtisanottavia työntekijöitä on vähintään kymmenen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on käytävä ilmi irtisanottavien työntekijöiden

lukumäärä, ammatit tai työtehtävät ja työsuhteiden päättymisajankohdat.

3 b §

Työnantajan tiedottamisvelvollisuus työllistymissuunnitelmasta

Työnantajalla on 3 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa velvollisuus tiedottaa työntekijälle tämän oikeudesta julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetussa laissa tarkoitettuun työllistymissuunnitelmaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Laki

kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 37 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain (304/2003) 37 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 450/2007, seuraavasti:

37 a §

Työllistymisvapaa ja työnantajan ilmoitusvelvollisuus

Työnantajan velvollisuus ilmoittaa työ- ja elinkeinotoimistolle viranhaltijan taloudellis-

ta tai tuotannollisista syistä tapahtuvasta irtisanomisesta sekä velvollisuus tiedottaa viranhaltijalle tämän oikeudesta työllistymissuunnitelmaan määräytyy työsopimuslain mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2014.

Laki

merityösopimuslain 10 luvun 4 ja 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merityösopimuslain (756/2011) 10 luvun 4 ja 5 §, sellaisena kuin niistä on 10 luvun 5 § laissa 921/2012, seuraavasti:

10 luku

Työsopimuksen päättämismenettely

4 §

Työnantajan ilmoitus työ- ja elinkeinotoimistolle

Työnantajan on ilmoitettava työntekijöiden irtisanomisesta viipymättä työ- ja elinkeinotoimistolle, jos 8 luvun 3, 4, 6 tai 7 §:ssä tarkoitetuilla taloudellisilla tai tuotannollisilla perusteilla irtisanottavia työntekijöitä on vähintään kymmenen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi irtisanottavien työntekijöi-

den lukumäärä, ammatit tai työtehtävät ja työsuhteiden päättymisajankohdat.

5 §

Työnantajan tiedottamisvelvollisuus työllistymissuunnitelmasta

Työnantajalla on 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa velvollisuus tiedottaa työntekijälle tämän oikeudesta julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetussa laissa tarkoitettuun työllistymissuunnitelmaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2014.

Laki

vuorotteluvapaalain 15 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vuorotteluvapaalain (1305/2002) 15 §:n 2 momentti seuraavasti:

15 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

— — — — —
Edellä 1 momentissa tarkoitettua työttömyyspäivärahaa määrättäessä vuorottelijan vuorotteluvapaan aikana saamaan lakisääteiseen etuuteen, palkkaan ja muuhun työtuloon sovelletaan, mitä työttömyyspäivärahasta työttömyysturvalain 4 luvun 1—5 sekä 7 ja 8 §:ssä säädetään. Vuorottelukorvauksen suuruuteen eivät kuitenkaan vaikuta ennen vuorotteluvapaata ansaitut ja vapaan aikana maksettavat sellaiset muut kor-

vaukset tai vastikkeet, joita vastaan vuorottelija ei saa vastaavaa vapaa-aikaa, eivätkä sellaiset luontaisedut, joita ei lueta palkkatuloihin ja joiden saaminen vuorottelusopimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana. Vuorottelukorvauksen määrää laskettaessa palkasta tai muusta työtulosta ei vähennetä työttömyysturvalain 4 luvun 5 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua suojaosaa.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 2013